

Kres

Rojanic

»KRES«, GLASILO SLOVENSkih FANTOV, GLASILO ZVEZE FANTOVSKIH ODSEKOV V LJUBLJANI. - Letnik IX. — Izhaja 1. vsakega meseca. — Izdaja in tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (predstavnik A. Trontelj, Groblje, p. Domžale). — Urejuje Slavko Tršinar, Ljubljana. — Za uredništvo odgovarja A. Trontelj, Groblje, p. Domžale. — Rokopisi se pošiljajo na naslov: Uredništvo Kresa, Ljubljana, Vodovodna 24. — Uprava: Misijonska tiskarna, Groblje, p. Domžale. Čekovni rač.: Misijonska tiskarna (z značko »Kres«) štev. 15.730. — Naročnina: letno din 20, pod skupnim ovitkom din 18.

LJUDSKA POSOJILNICA V LJUBLJANI

r. z. z neom. z. - Ljubljana, Miklošičeva c. 6,
(v lastni palači)

obrestuje hranilne vloge
najugodnejše.

Novo in stare vloge, ki so v celoti vsak čas
razpoložljive, obrestuje po 4%, proti odpove-
di do 5%.

Domača slovenska zavarovalnica je **VZAJEMNA ZAVAROVALNICA** v Ljubljani

v last. palači ob Miklošičevi in Masarykovi c.
Telefon 25-21 in 25.22.

PODRUŽNICE IN GLAVNA ZASTOPSTVA:

Celje, Maribor, Zagreb, Split, Sarajevo, Beograd.

KRAJEVNI ZASTOPNIKI

v vseh večjih krajih v Jugoslaviji in vseh župnijah v Slo-
veniji. Proračuni in informacije brezplačno in brezobvezno.

Roman „PUŠČAVA BO CVETELA“ je izšel.

Mehko vezan stane 10 din, v celoplatno 15 din.

NAROČITE! NE BO VAM ŽAL!

AKRES

SLAVNOSTNA TABORNA ŠTEVILKA

VISOKI POKROVITELJ

Naš najvišji pokrovitelj, Nj. Veličanstvo kralj Peter II.! Izredno se čutimo počeščeni, da si kot najvišji vladar kraljevine Jugoslavije blagovoli sprejeti najvišje pokroviteljsvo nad Mednarodnim taborom slovenske katoliške mladine, ki je včlanjena v Zvezi fantovskih odsekov

in Vodstvu dekliških krožkov, nad taborom, ki se ga poleg Slovencev udeleži še osem drugih narodov z vsega sveta.

Iskreno hvalo in vdanost izražamo za to veliko naše počeščenje Tebi in vsemu kraljevskemu domu.

Ponosni smo na to najvišjo čast, ki si

nam jo izkazal. Ponosni in srčno zadovoljni smo, kajti z najvišjim pokroviteljstvom, ki si ga blagovolil sprejeti, si dokazal Ti in vsa vladarska rodovina, da na najvišjih mestih naše državne uprave in državnega vodstva naše delo cenijo, upoštevajo in priznavajo kot domovini koristno delo. In to najvišje priznanje našega dela in naših naporov nam je v posebno zadoščenje še posebno zaradi tega, ker so s tem dejanjem ovržene vse nasprotne misli in napačna mnenja, kakor da bi naša mladina ne bila vredna takega priznanja. Ovržene so s tem pokroviteljstvom tudi vse krive sodbe o našem delu in naših načelih. S tem je končno najjasnejše in najodločnejše potrjena naša enakopravnost z vsemi drugimi sorodnimi telovadnimi in sportnimi organizacijami v državi! Naše iskreno in zdrav domovinsko prepričanje je z najvišjim pokroviteljstvom dobilo izredno priznanje in obenem pohvalo z najvišjega mesta.

Koliko pomeni to najvišje odlikovanje naše fantovske in dekliške organizacije za naše bodoče delo, je vsakomur jasno. Odslej je za zmerom onemogočeno vsako sumničenje v našo iskreno vdanost tej državi in našemu kraljevskemu domu, sumničenje, ki se je v preteklih dobah le prerado pojavljalo od nekih strani. Mi kot katoličani smo in bomo zmerom in povsod spoštovali najvišjo oblast v naši narodni državi Jugoslaviji, kajti za nas je izven vsakega dvoma in tudi izven vsakega razgovorjanja, da je vsaka zemeljska posvetna oblast naravnost od Boga in da je ni oblasti, ki ne bi izhajala od Njega. In zato to oblast priznavamo zmerom in povsod, njene predstavnike spoštujemo in ljubimo in smo pripravljene za kralja in domovino žrtvovati vse, če bi bilo treba — tudi svoje najdražje, svoje osebno življenje.

Najvišje pokroviteljstvo našega mladinskega tabora je obenem tisto, ki nam nalaga ne majhne dolžnosti za naše bodoče delo: vse, kar bomo delali, bomo delali v mnenju in prepričanju, da je to naše delo cenjeno in upoštevano tudi na najvišjih mestih. Vse, kar bomo delali, bomo delali Bogu v čast, domovini in kralju v ponos, sebi v zadoščenje.

Dragi fantje in dekleta! Na vsakem posameznem od vas je, da se te časti, ki vam jo je izkazal sam kralj s tem, da je blagovolil prevzeti pokroviteljstvo našega naj-

večjega letošnjega praznika, izkažete vseh in vsepovsod vredne, da se zmerom zavedate, da ste katoličani, Slovenci in kot taki obenem dobri Jugoslovani, da torej zmerom ohranjate pri vsem svojem delu in nehanju prvo in najvišje načelo svoje organizacije: Bog, narod, država! Nobene od teh vrednot ne smete nikoli zanemariti, nobene pozabiti, nobene omalovaževati! Vse te tri svetinje vam morajo skozi vse življenje biti nad vse vzvišene in svete, njim mora biti posvečeno vse vaše delo do zadnjega diha in utripa vašega srca!

Domovini smo zvesti sinovi. To hočemo še posebej pokazati ob teh dneh, ko bodo med nami na naših praznikih najvišji predstavniki naše državne oblasti, med njimi na prvem mestu sam Nj. Visočanstvo knez namestnik Pavle s kneginjo Olgo. Zato kličemo iz vsega srca:

Bog živi našega visokega pokrovitelja kralja Petra II.!

Bog živi kneza namestnika Pavla in ves kraljevski dom!

Bog živi vse zastopnike naših državnih oblasti in vse naše ter tuje goste!

Častno predsedstvo

Na desni:

Dr. Stojadinović Milan,
predsednik vlade

Spodaj:

General L. Marić,
minister vojne in mornarice

Spodaj:

Dr. M. Miletić,
minister za telesno vzgojo
naroda

V sredi spodaj:

Dr. M. Spaho,
minister za promet

K prazniku slovenske mladine

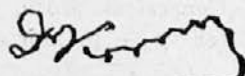
Samo še malo časa nas loči od slavnostnih dni Mednarodnega mladinskega tabora v Ljubljani. Združen z mednarodnimi telovadnimi in sportskimi tekmami bo zbral tabor v svojem okrilju cvet mnogih narodov, ki bo prihitel z vseh strani, da prisrčno sprejet in pozdravljen od slovenske katoliške mladine, v osrčju Slovenije, v beli Ljubljani, slavnostno in neustrašeno ter z radostjo v srcu ponovi in potrdi svojo zvestobo do Boga, svojo voljo, delovati za ideje krščanske kulture ter da v plemenitem tekmovanju in prisrčni povezanosti s tovariši istega idejnega gledanja krepi svoje telo in se tako, zdrav po duhu in telesu, pripravi za delo v korist naroda, države in človeštva.

Med vsemi udeleženci zasluži posebno pozornost naša slovenska katoliška mladina. Dasi najmlajša v mednarodni skupnosti katoliških telovadcev, je v mogočem poletu, vsa prerojena in prežeta najidealnejšega duha, v neuklonljivi zvestobi do svojih narodnih svetinj, do vere, kralja in države, zbrala svoje mogočne sile, da jih meri v plemenitem tekmovanju z drugimi. Sklicala je tabor v zavesti, da je njena sveta pravica, pokazati svoja stremjenja ne samo ožji domovini, marveč tudi širokemu krogu zastopnikov mnogoštevilnih evropskih narodov.

Slovenska mladina! Dobra si ti, krepka in nepokvarjena. Čuvaj svoje svetinje kot svoj najdragocenejši zaklad. Hodi mirno in ponosno svoja pota in se zavedaj, da je v tvojih rokah usoda našega naroda. Ne pozabi, da je vera v Boga, zvestoba do našega ljubljenege vladarja, zaupanje v državo in v svoj lasten rod temelj, ki ga ni močnejšega! Zdrav, pravilno usmerjen duh in krepko telo bodi tvoja odlika! S ponosom in zaupanjem gledamo nate, ker vemo, da hodiš prava pota.

Slovenska mladina in vsi, ki boste prihiteli na njeno vabilo, pozdravljeni!

Bratje in sestre: Bog Vam daj srečo!

Ko slavimo dvajset let obstanka Jugoslavije, slovenska katoliška mladina pred evropsko in domačo javnostjo prireja svoj največji zbor in nastop.

»Z Bogom za narod, domovino in kralja, svojega pokrovitelja« je vodilna misel Mednarodnega mladinskega tabora v Ljubljani.

Nastopa mladina, ki so jo rodile slovenske matere v zadnjih dvajsetih letih, torej že v jugoslovanski dobi zgodovine Slovencev — prvo seme v svetovni vojni in narodnostni borbi izkrvinega naroda.

Ta mladina z združenim naporom vseh svojih sil hoče ob dvajsetletnici v največječastnejšem nastopu, kar smo jih doslej doživeli, pokazati in dokazati, kako je ostala zvesta pozivu slovenskega Mojzesa v delu za svojo narodno državo, za njen procvit in blagostanje.

Vsa Jugoslavija in Evropa naj zve, da so slovenski katoliški mladeniči in mladenke neprekosljivi čuvarji naših slovenskih in jugoslovanskih nacionalnih svetinj in državnih meja.

Krepostno zdrav in močan duh, čvrsto in večje telo naše mladosti, ki bo v skupnostnem nastopu vžigalo veselje, ponos, radost in hvaležnost hoče biti zgodovinski dokaz, da taka mladina raste samo iz

večnih načel krščanske vere, verske vzgoje in s pomočjo strumne naše narodne mladinske organizacije.

Vem, da se vsi bratje in sestre zavedate, koliko je na tehtnici. Ves narod vam je hvaležen, da tako zavedno žrtvujete vse svoje moči v teh zadnjih tednih priprave.

Z Vami veselo upam, da bo mednarodni tabor Zveze fantovskih odsekov in Dekliških krožkov v Ljubljani spremljala tudi sreča, da boste mogli doseči popolnen uspeh.

Z Bogom za domovino! Bog živi!

Vaš

Krek.

Dr. Gregorij Rožman, škof ljubljanski

Pozdravljeni in blagoslovljeni vsi, ki prihajate na praznik katoliške mladine v Ljubljano!

Pozdravljeni najprej vi, slovenski fantje! Mesece dolgo ste se pripravljali v trdem vežbanju z občudovanja vrednim samozatajevanjem; klene mišice Vam drhte v radostnem pričakovanju; čiste duše Vam gore kot nikdar ugasujoče svetilke pred Najsvetejšim. Pripravljena so Vam srca, da ob ognju Mednarodnega mladinskega tabora zagore v novem navedenju za najlepše fantovske vzore.

Fantje in mladci! Ves katoliški svet Vas gleda! Pokažite se!

Pokažite, da so Vaše duše sončne kot naše gorice, čiste kot planinski vrelci!

Pokažite, da je Vaša vera živa kot rast, vaš značaj trden kakor skale naših gorâ!

Pokažite, da so Vaša telesa, v trdem delu skovana, vendar gibčna in prožna iz zdrave in čiste mladosti!

Mnogo imate pokazati. Mnogo imate opazovalcev — skrbite, da bodo vsi ti postali Vaši občudovalci!

Pokažite, koliko ste se že približali svojemu vzvišenemu vzoru:

1. biti božji otrok — veren in ponižen pred Bogom; zvest Kristusu; živ in delaven ud Njegovega telesa Cerkve; v Kristusovi ljubezni postrežljiv drug svojemu bližnjiku;

2. biti pošten slovenski fant, marljivo delaven; za vse dobro narodnega občestva neutrudno v sprednjih vrstah; vdan svetlim izročilom naših pradedov; ukoreninjen v naši lepi zemlji, išoč varna pota v boljšo bodočnost;

3. biti zanesljiv državljan naši lepi domovini; njen požrtvovalen graditelj v poštenosti, delu in napredku, v miru in v boju na straži za njeno varnost in blagostanje.

Pokažite, da na lepi zemlji živi duševno lep in pošten rod, številčno majhen, po kreposti velik, ki je vreden postaviti se ob druge velike in slavne narode!

Pozdravljeni Vi vsi, ki prihajate izza meja k nam! Četudi Vam usta govore drug jezik, srca in duše naše se med seboj razumejo, ko živé v istih mislih, goré za iste vzore verne katoliške mladosti. Prinesite nam svoje vernosti, značajnosti in zvestobe! Naša srca so Vam odprta!

Božji blagoslov Vas spremljal! V njem naj rodi Vaše delo v trudu in znoju stoteri sad za naš narod in našo domovino!

Škof lavantinski

Mnogi tabori in javne prireditve, ki jih je lani organizirala slovenska katoliška mladina po raznih krajih Slovenije, so bili veselo znamenje verske odločnosti in narodne zavesti. Taki tabori dajo mladini novega poguma, svežega zanosa; fantje in dekleta na njih ne izpovedujejo le svojega svetovnega naziranja in svojega verskega prepričanja, temveč se navdušijo in pripravijo tudi za praktično delo v prid katoliški stvari.

Zato pozdravljam letošnji Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani, ker bo ta prireditev fantovskim odsekom brezdvojnno v novo pobudo, da bodo v bodoče s tem večjim veseljem in s tem večjo požrtvovalnostjo delali za Kristusa in za narod.

Naša Slovenija potrebuje danes dobrih, globoko vernih fantov, ki bodo stali kot stebri vsak v svojem poklicu, kot stebri, ki jih noben veter ne bo omajal.

Fantov potrebujemo, ki bodo ponosni ne le na to, da so fantje, temveč še posebno na to, da so katoliški fantje, da so vojaki Kristusovi, ki bodo ponosni na to, da smejo delati za kraljestvo Kristusovo!

Mednarodni tabor naj bo vesela izpoved slovenskih fantov, da hočejo svoje versko prepričanje nesti tudi v praktično življenje. V cerkvi biti pobožen, v družbi dobrih fantov ostati zvest sveti veri, ni težko. Ohraniti svoje prepričanje in ga braniti tam, kjer niso vsi istega naziranja, za to pa je treba izrednega poguma.

Zato naj ljubljanska prireditelj vcepi našim fantom tudi prepričanje, da zahteva današnji čas predvsem apostolat. Ne le izpoved svojega prepričanja, temveč tudi pridobivanje onih, ki stoje ob strani, za delo v kraljestvu Kristusovem, to bodi naloga vsakega katoliškega slovenskega fanta, kakor jim jo nalaga sveti Oče v svojih okrožnicah in nagovorih o katoliški akciji.

Zelo prosim Boga, naj blagoslovi letoš-

nji Mednarodni mladinski tabor, da bo imel vzpodbuden potek in zveličavne uspehe!

V Mariboru, konec maja 1938.

† IVAN JOŽEF,
škof lavantinski.

Ban dr. Marko natlačen:

Slovenski mladini za njen veliki praznik

Slovenski mladini, združeni v fantovskih odsekih in dekliških krožkih, je izrečeno najvišje priznanje: nad njenim taborem, ki bo konec tega meseca v Ljubljani, je prevzel varstvo sam naš kralj Peter II.

To priznanje in ta počastitev z Najvišjega mesta dokazuje, da se delo, ki ga fantovski odseki in dekliški krožki vrše med našo mladino, na Najvišjem mestu pravilno ceni kot dobro in koristno za narod in državo. To dejstvo mora v mladini, ki je združena v fantovskih odsekih in dekliških krožkih, vzbuditi in okrepiti samozavest, da je na pravi poti, navdati jo mora s pogumom in z vztrajno voljo za nadaljno delo po začrtani poti.

Naj bi Mednarodni tabor vzbudil v mladih srcih mnogo veselja za nesebično in neustrašeno delo, naj bi vžgal plamen novega ognja, ki naj bi zajel tudi tisto našo mladino, ki je dobra in poštena, ki pa stoji še ob strani, in naj bi združil v vrstah fantovskih odsekov in dekliških krožkov vse slovenske fante in vsa slovenska dekleta, ki so jim vera v Boga ter ljubezen do naroda in države najdragocenejše in nedotakljive svetinje!

Dr. Jan Šramek
preds. čl. Orla

Franc Hebrard
preds. kat. franc. telovadcev

Dr. Juro Adlešič
župan ljubljanski

K. Dostál - Lutinov:

Orlom na pot v Ljubljano

(Leta 1913)

(Poslovenil td.)

*Orel kroži nad Radhoštem,
orel kroži nad Řípém,
orel kroži nad Triglavom,
kliče, vabi: »Orli, sèm!«
Preko Donave, čez gore,
k jugu vodi orel zbore
tja v Ljubljano k slavnim dnevom.*

*Alpe-gôre so med nami,
daleč vodi naša pot,
nad prepadi, nad vodami
nosi modra nas perot.
Srca blizu, pot v daljavi —
glob preletamo v ljubavi,
v njej se druží z rodóm rod.*

*Nad Triglavom se spustimo
tja k Ljubljani ljubljeni,
kakor orli zaorimo,
kot škrjančki v pesmici:
»V celem svetu Slave sini,
združíte se v bolečini —
bratje smo Slovani vsi!*

*Opustimo bratske boje,
gnev iz misli naj zbeži —
vsak naj brani meje svoje:
ena duša, ena kri!«
Nad slovanske pokrajine
naj kot mavrica zasine
modri prapor orlovski!*

Spored tabora od 26. — 29. jun. 1938

Dne 26. junija (nedelja):

- 9—12: Mednarodne telovadne tekme posameznikov za prvenstvo v dvanaajsteroboju (obvezne orodne vaje in poljubna prosta vaja).
- 11.00: Otvoritev razstave Prosvet. zveze v Frančiškanski dvorani.
- 16—20: a) Mednarodne telovadne tekme posameznikov za prvenstvo v dvanaajsteroboju (poljubne vaje na orodju);
b) tekme ZFO za prvenstvo v orodnem deseteroboju.

Dne 27. junija (ponedeljek):

- 9—12: a) mednarodne telovadne tekme posameznikov za prvenstvo v dvanaajsteroboju (lahkoatletski del in plezanje);
b) mednarodne tekme v lahki atletiki.
- 7—12: a) tekme v odbojki (člani in mladci);
b) tekme v odbojki (članice in mladenke).
- 15—19: a) mednarodne tekme v lahki atletiki;
b) slovanske tekme članov v višjem oddelku;
c) tekme mladcev za prvenstvo posameznika v telovadnem deseteroboju;
č) slovanske tekme članic za prvenstvo posameznic;
d) tekme v odbojki (člani in mladci);
e) tekme v odbojki (članice in mladenke);
f) tekme inozemskih društev po njihovem narodnem programu.
- 20—22: Mednarod. akademija v Unionu.

Dne 28. junija (torek):

- 9—12: a) mednarodne tekme v lahki atletiki;
- 7—13: b) slovanske tekme članov v nižjem in srednjem oddelku;
c) tekme vrst mladcev;
č) slovanske tekme vrst članic;
d) tekme vrst mladenk;
e) odbojka Češkoslovaška : Jugoslavija (reprezentance).
- 8—12: Zborovanje prosvetnih delavcev ZFO v Unionu.

9.00: Blagoslovitev zastave VDK v kapeli Marjanišča na Poljanski cesti, nato do 12 zborovanje prosvetnih delavk v dvorani pri Mikliču.

- 16—18: Slavnostno zborovanje Prosvetne zveze v Unionu.
- 14—19.30: Glavna skušnja vseh nastopajočih (domaćih in inozemcev).
- 20.30—22: a) jugoslovanska akademija v Unionu;
b) češkoslovaška akademija v opernem gledališču.
- 22—24: Spoved po ljubljanskih cerkvah.

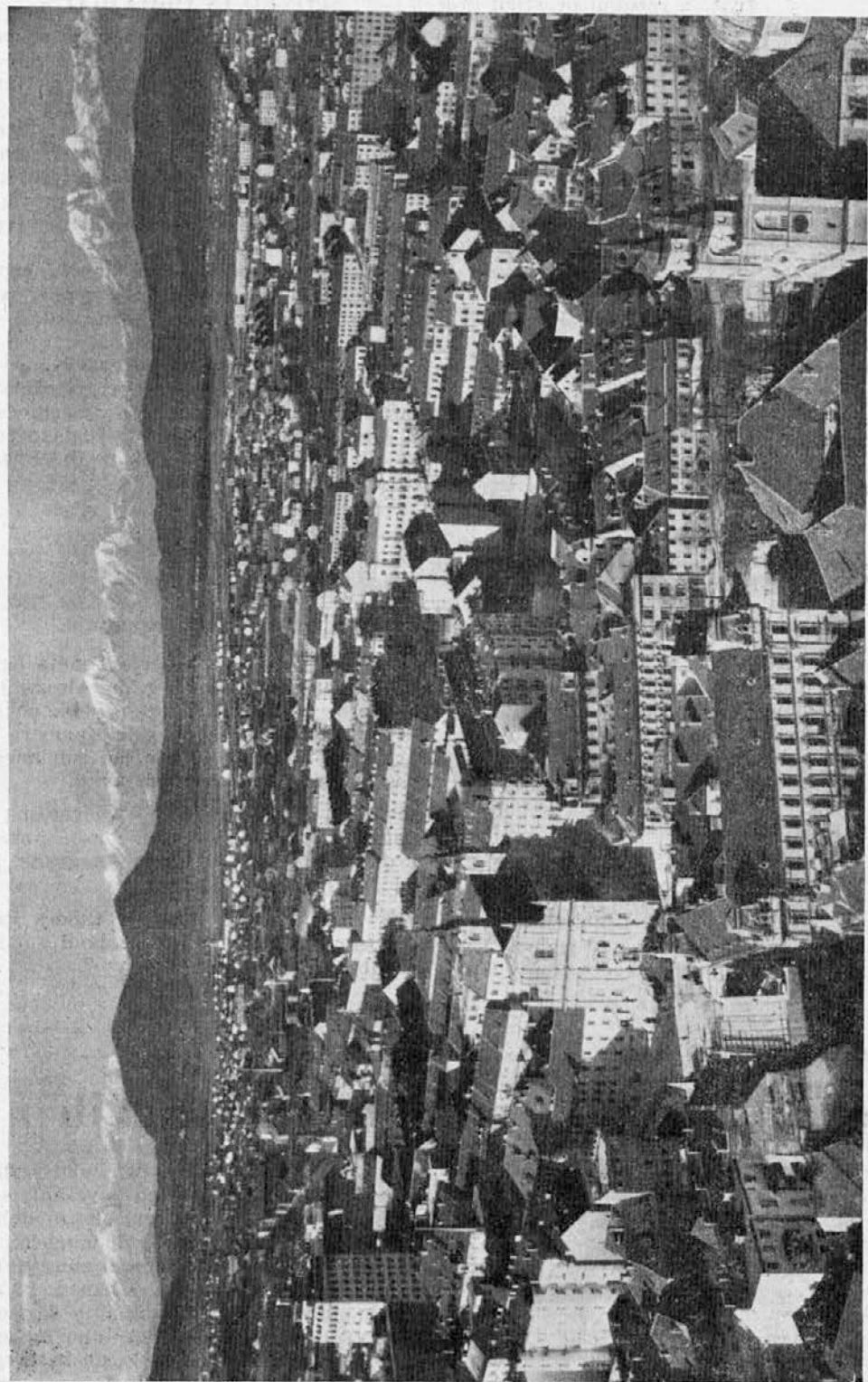
GLAVNI TABORNI DAN

dne 29. jun. (praznik sv. Petra in Pavla):

- 5.00: Budnice.
- 5.00: Sv. maša in skupno sv. obhajilo vseh članic, mladenk in gojenk v Uršulin. cerkvi, Kongresni trg.
- 5.30: Sv. obhajilo po ljubljanskih cerkvah za člane ZFO in članice VDK.
- 5.30: Pri Frančiškanih sveta maša in sveto obhajilo za članstvo Prosvetnih društev.
- 6.30: Zajtrk.
- 7.00: Zbirališče za spreved (po ulicah okrog Jugoslovanske tiskarne).
- 8.00: Spreved krojev in narodnih noš po glavnih ulicah na stadion.
- 10.30: a) Sv. maša z ljudskim petjem evharističnih pesmi, cerkveni govor; b) trije govori (med temi en zastopnik PZ), največ po 10 minut, podajo resolucije iz zborovanj prejšnjega dne.
- 12.30—13.30: Kosilo za sodelujoče članstvo.
- 13.30: Zbor vseh sodelujočih na določeni zbirališčih.

JAVNI NASTOP NA STADIONU

- 14.30—18: 1. Rajalni pohod in proste vaje mladcev ZFO.
2. Rajalni pohod in proste vaje mladenk VDK.
3. Nastop češkoslov. Orlic.
4. Nastop češkoslov. Orlov.
5. Nastop inozemskih gostov (po možnosti vseh naen-

Ljubljana — taborno mesto.

- krat) z raznimi prostimi in skupnimi vajami.
6. Rajalni pohod in proste vaje članic VDK.
 7. Nastop najboljših mednarodnih telov. na orodju.
 8. Vzorni nastopi inozemskih gostov z redovnimi, prostimi in simultanimi vajami na orodju itd.
 9. Nastop naše vojske.
 10. Rajalni pohod in proste vaje članov ZFO.
 11. Nastop konjenice.
 12. Objava rezultatov tekem in slovesna razdelitev daril zmagovalcem (po olimpijskem načinu).

ŠPOVED IN OBHAJILO

V torek, 28. junija, je prilika za spoved v vseh ljubljanskih cerkvah od 4 popoldne dalje do 10 zvečer, po 10 pa naj pridejo tisti, ki so bili prej zaposleni.

V sredo, 29. junija, je za fante v stolnici ob 5 zjutraj maša in med mašo skupno obhajilo: prevzv. gosp. škof ljubljanski dr. Gregorij Rožman; nato pridiga: prevzv. gospod škof mariborski dr. Ivan Tomažič.

Čehi, fantje in dekleta, imajo svojo skupno cerkveno pobožnost v cerkvi svetega Jožefa, Zrinjskega cesta, od 5—6 zjutraj.

Na stadionu pridiga: prevzv. gospod škof ljubljanski dr. Gregorij Rožman; maša: prevzv. gospod škof mariborski dr. Ivan Tomažič. Med mašo ljudsko petje: dirigira g. stolni dekan dr. Franc Kimovec.

Darila in pokali

za zmagovalce pri tekmah na mednarodnem mladinskem taboru že prihajajo.

Bogata darila pač najlepše dokazujejo, kolike pozornosti izkazujejo prijatelji Mednarodnemu mladinskemu taboru.

G. predsednik vlade dr. Milan Stojadinovič je poklonil prekrasno zlato uro, ki je vredna 5000 din. Na notranji strani pokrova je vrezano sledeče besedilo: Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani od 26. — 29. junija 1938. Dr. M. M. Stojadinovič, predsednik ministrskega sveta. « Uro je dobavl dvorni juvelir M. T. Stefanovič, Beograd. — Ljubljanski župan g. dr. Jure Adlešič pa je podaril lep kip fanta v slovenski narodni noši. Kip

je delo akademskega kiparja Toneta Kralja. — Mariborski župan g. dr. Alojzij Juvan pa je poklonil dragocen, velik pokal. — Tvrška Hutter in drug iz Maribora je darovala prekrasno umetniško izdelanega orla na marmornatem podstavku.

Pa tudi razne tvrdke, Nova založba v Ljubljani itd., so podarile bogate pokale in druga darila. — Mnoge nagrade pa bodo v kratkem prispele.

Vsa darila so in bodo do tabora razstavljena v izložbi tvrdke »Radio d. z o. z.« v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7.

Dr. Fr. Ks. Lukman, predsednik PZ:

Nekaj misli ob mladinskih dnevih

Prvikrat so slovenski fantje, zdaj organizirani v svoji zvezi, povabili v velikem številu mladino drugih narodov in drugih držav na svojo zemljo in v svojo državo. Uspeh vabila je razveseljiv, reči smemo presenetljiv, časten za našo mladinsko organizacijo, časten za slovenski narod, časten za jugoslovansko državo.

Ljubljanski stadion, ljubljanske dvorane in cerkve so kraji, kjer se bo veliko

mladinsko slavlje vršilo, kraji tako različni med seboj, a tako tesno povezani med seboj, da pri tem in takem slavlju nobenega izmed njih pogrešati ni mogoče.

V cerkvah se bo mladina zbirala ob oltarju in obhajilni mizi. Gospod, ki na oltarju obnavlja svojo odrešilno daritev, ki se v zakramentu daje za duhovno jed, je tisti nepremakljivi temelj, na katerega mora zidati, kdor hoče zidati za čas in več-

nost. On ima besede večnega življenja, On je luč sveta, da ne hodi v temi, kdor gre za njim, On je kruh življenja, On je pot, resnica in življenje. Kdor hoče rasti v duhovnost, mora rasti ob Njem, kdor hoče gojiti plemenito človečnost, ima v Njem vzor in zmagujočo moč, kdor si hoče v življenjskih borbah in menah vzgojiti čist in kremenit značaj, se mora čistiti in utrjevati po Njem.

V dvoranh in na zborovališčih se bodo snovali načrti za nadaljnje delo. Smernic za delo ni treba šele iskati. Imamo jih, poznamo jih: vzgajati rod, ki bo zasidran v veri očetov, zdrav na duši in telesu, močan in odporen proti razjedajočimstrupom, ki ogražajo družino in družbo; vzgajati rod, ki bo spoštoval, cenil in ljubil, kar je in kar ima, svoj jezik in svojo grudo; vzgajati rod, ki bo vnet za svojo narodno državo, zavedajoč se, kaj pomeni zanjo kot njen sestavni in tvorni ud, kaj po svoji državi pomeni pred svetom, rod, ki bo s kulturnim delom dvigal sebe in krepil ugled svoje države. Smernice za delo so torej dane. Naloge in potrebe pa rodi in odkriva valujoče življenje. Treba se jih je krepko lotiti z bistrim spozna-

njem, odločnim hotenjem in smotrnim delom.

Na stadionu pa se bodo pomerile čile moči, pokazali disciplinirani nastopi fantov in deklet. Ko pojdemo stari in mladi v slovesnem sprevedu na stadion in popeljemo s seboj goste iz drugih narodov in držav, naj nam zraste pogum in vzplamti vnema za nadaljnje delo!

Naš stadion je s svojo nedograjeno dograjenostjo simbol. Koliko dela, trdega dela, koliko požrtvovalnosti, vesele požrtvovalnosti je na tem koščku zemlje! Kar je dovršeno, je dobro in lepo, a mnogo dela in požrtvovalnosti bo še treba, preden bo nad vhodom stal ponosni stolp. Marsikatero veličastno slovesnost je videl ta nedograjeni stadion; vsaka pa je dala pogon, da je delo na njem napredovalo. Tako naj bodo mladinski dnevi, s katerimi je Prosvetna zveza združila svojo štiridesetletnico, nov pogon za vzajemno delo za krščansko prosveto.

Staro znamenje nekdanje krščansko-socialne zveze, bratsko sklenjeni roki pod križem, pa nam vsem ostani kažipot za prihodnost: složno delo v znamenju križa!

Dr. Stanislav Žitko:

Naša odgovornost

Kakor močen val je Zveza fantovskih odsekov v kratki dobi zajela vso Slovenijo. Toliko delavnih društev bi mogla v Sloveniji v tako kratkem času zbrati težko katerakoli druga organizacija. V teh društvih sodeluje mladina iz vseh plasti našega naroda po delovnem načrtu, sprejetem na občnem zboru. Samozavestno moremo ugotoviti, da je naša organizacija res narodna in ljudska. To bo pokazal tudi Mednarodni mladinski tabor, ko se bodo na klic Zveze fantovskih odsekov zgrnile v Ljubljani velike množice prijateljev slovenske mladine od vseh strani naše domovine.

V tem pa je velik pomen in tudi velika odgovornost Zveze fantovskih odsekov za vzgojo našega naroda. Iz fantovskih odsekov bodo izšle vrste slovenskih kmečkih in delavskih gospodarjev in očetov, obrtnikov, pa tudi inteligentov, iz fantovskih odsekov bodo izšle vrste javnih delavcev, občinskih odbornikov, županov, zadružnih

delavcev itd., ki bodo čez nekaj let dajali vsebino in obliko našemu narodnemu življenju. Vzgoja, ki jo dobivajo v fantovskih odsekih, bo odločilna za njihovo načelnost, odločnost, disciplino, požrtvovalnost, pa tudi za njihovo sposobnost in razumnost.

Zato je tako važno, da se Zveza fantovskih odsekov pri vsem svojem delu z največjo doslednostjo drži temeljnih načel in idej, ki naj bodo vedno in v vseh okolišnih vodilne za naš narod.

Zato je prva naloga fantovskih odsekov, da notranje oblikujejo naše fante v globoko verne, narodno zavedne, značajne in požrtvovalne, v vseh perečih vprašanjih načelno izobražene in razumne može. Pri tem morajo sodelovati prav vsi naši člani ter se morajo zavedati svoje odgovornosti

napram naši skupnosti. Ne delamo zato, da dosežemo trenutne uspehe, marveč zato, da dvignemo k Bogu, k pravi socialnosti, k pravi narodni zavesti vso našo skupnost.

V mladinski organizaciji so poleg duhovne in umske izobrazbe tudi telovadba in zunanji nastopi nujno potrebni, da si fantje pridobijo zdravje in telesno moč, odločen nastop ter da se zlasti naučijo discipline, ker le tako bodo postali sposobni, da kot moške vsak v svojem delokrogu uveljavijo svoja načela.

S takim delom se bo Zveza fantovskih odsekov v polni meri oddolžila zaupanju, ki ga uživa med narodom, tako bo vzgojila iz naših vrst močan rod, ki bo neomajno čuval našo vero, našo kulturo in našo zemljo.

Dr. Žerjav:

Zvesti Kristusu — zvesti Cerkvi

»Verujem v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev«, to vero izpoveduje vsak dober katoličan vsako leto zlasti na praznik sv. apostolov Petra in Pavla, ki sta prvaka apostolov, prva stebra nepremagljive Kristusove Cerkve. Prav zato smo si tudi mi ta dan izvolili za svoj društveni praznik, da s tem javno poka-

žemo svojo vdanost in zvestobo katoliški Cerkvi. Zato je gotovo velikega pomena, da letos obhajamo zmagoslavje svojega dela in svojih naporov ravno na ta praznik veselstva sv. Cerkve, ki nas dviga, nam vžiga pogum in daje nezmotljivo po-roštvo, da bomo nezlomljivi v svojih načelih in da bomo nepremagljivo korakali svojim visokim idealom nasproti, dokler bomo naslonjeni na Petrovo skalo.

»Prej naj se mi posuši desnica, preden bom pozabil Tebe, Sion,« so govorili Izraelci v babilonski sužnosti, daleč proč od svetega mesta Jeruzalema. Naš Sion je sv. Cerkev. In če bi nas hoteli zapeljivi in vabljeni klici od nje odtrgati, se je moramo s tem večjo ljubeznijo okleniti. To pa bomo storili, če se bomo vedno živo zavedali, da je Cerkev božja ustanova, da v Cerkvi živi Kristus sam.

Sin božji je zapustil nebesa in prišel na svet, da s svojim učlovečenjem človeštvu zopet podeli otroštvo božje; »Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega«. Kristus, ki je 33 let na zemlji bival, ni bil samo Kristus svojega časa, on je Kristus za vse čase. Njegovo delo ni človeško delo, ki naj bi zapadlo minljivosti; njegovo delo je božje delo, ki nosi na sebi pečat večnosti. Kristus je Odrašenik za vse čase in za vse ljudi. V milosti njegovega odrešenja morajo od veselja vzklikati vsi rodovi, in luč njegovega razodetja naj jasno sveti v te-

mine vseh časov, »zakaj Bog je poslal svojega Sina na svet, da kdorkoli vanj veruje, se ne pogubi, temveč ima večno življenje«. In zato je Jezus rekel svojim apostolom: »Kakor je Oče poslal mene, tako pošljem jaz vas. Pojdite po vsem svetu in učite vse narode in kršćujte jih!« Kristus se je vrnil k Očetu, a njegovo delo je moralo ostati, zakaj njegovo poslanstvo je poslanstvo za vse narode.

Kristus mora dalje živeti, saj je sam rekel: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« Kristus torej ni odšel popolnoma, on je pri nas in živi dalje v svoji sv. Cerkvi.

Cerkev, ki jo je Kristus ustanovil, nadaljuje njegovo delo razodetja in odrešenja. V Cerkvi in po Cerkvi živi Kristus sam dalje do konca časov. Da, Cerkev je resnično naprej živeči Kristus.

Zato sta Cerkev in Kristus neločljivo združena. Kdor taji Cerkev, mora tajiti tudi Kristusa; kdor pa Kristusa spoznava, mora spoznavati tudi Cerkev; in kdor Cerkev napada, napada Kristusa samega.

Kristus in Cerkev sta neločljivo združena. Kristus je temelj, na katerem Cerkev stoji; Kristus je vogelni kamen, ki cerkveno stavbo druži; iz Kristusa črpa Cerkev svoje življenjske moči; Kristus je glava Cerkve; iz njega izhaja vse življenje in delovanje v Cerkvi.

Kristusa nihče ne more uničiti, zato je pa tudi njegova Cerkev nepremagljiva; zakaj ona je z njim ena živa enota, živi v njem in po njem. Pač more postati Cerkev majhna in slabotna, saj je bil tudi Kristus na križevem potu majhen in slaboten; Cerkev more postati onemogla, kakor je bil Kristus na Oljski gori v smrtnih težavah; more biti križana, kakor so Kristusa na Kalvariji pribili na križ; more biti ponižana, zaničevana in zasramovana, kakor o Kristusu pravi prerok: »Jaz pa sem črv, in ne človek; zasramovanje ljudi in izvržek ljudstva.« Cerkev more biti izgnana in zavržena od enega ali drugega naroda, kakor je Kristus zavrzel lasten narod; a uničena ne more biti, ker v njej živi Kristus sam.

Možno je, da Cerkev ne doseže svojega namena v posameznem človeku, ki se loči od nje in Kristusa; možno je, da Cerkev trpi škodo v enem narodu, tudi v večjih pokrajinah, saj nam zgodovina priča o nekdanjih cvetočih krščanskih deželah, v katerih je sedaj krščansko ime zatrto. A uničena ne more biti: »Njegovemu kraljestvu ne bo konca,« je napovedal angel ob oznanjenju Jezusovega rojstva. »Pe-

klenska vrata je ne bodo premagala,« je zagotovil Kristus sam prvemu papežu sv. Petru. In v potrdilo tega zagotovila je slovesno izrekel: »Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.«

Kristus ne more biti uničen, zato tudi Cerkev ne more propasti. Prav je, da si to resnico vtisnemo v spomin v današnjih časih, ko mnogi krivi preroki napovedujejo konec in propast Cerkve; ko se tudi mnogi dobri boje za njen obstanek. Pa nam kliče Kristus: »Kaj ste boječi, maloverni?« Ali je vaša vera v Kristusa tako majhna in slaba? Kako naj se potopi ladja sv. Cerkve, v kateri je Kristus krmar?

Mi smo člani te Cerkve, ker smo Kristusovi. Vprašamo se: Kakšno je naše razmerje do Cerkve? ali, kar je isto: Kakšno je naše razmerje do Kristusa? Kdor veruje v Kristusa, mora tudi v Cerkev verovati. Kdor Kristusa ljubi, mora tudi Cerkev ljubiti. Kdor Cerkev sovraži, mora tudi Kristusa sovražiti. Kdor Cerkev napada, mora tudi Kristusa napadati. Kdor se Kristusu noče odpovedati, se tudi Cerkvi ne more odpovedati; kdor pa iz Cerkve izstopi, se loči tudi od Kristusa. In kdor pravi, da lahko živi brez Cerkve, trdi obenem, da lahko živi brez Kristusa.

In če bi po naši krivdi Cerkev šla od nas, nas zapustila, tedaj bi tudi Kristus šel od nas; s seboj pa bi vzel svoje življenje, resnico in luč. O, kako žalostno bi bilo potem naše življenje, kako revno!

Ali naj gre Kristus res od nas? Nikakor ne! Gospod, ne pojdi od nas! Gospod, ostani pri nas! Gospod, pusti nam svojo sv. Cerkev, da boš tudi ti ostal vedno z nami!

Bratje! Tako molimo in prosimo pri najsvetejši daritvi na stadionu. Prisezimo znova zvestobo Kristusu in sv. Cerkvi, v kateri Kristus živi! Sv. Cerkev je naša zanesljiva vodnica skozi življenje. Kako bi se mogli ločiti od nje, ki nas je v sv. krstu prerodila v nadnaravno življenje, ki nas je pri sv. birmi potrdila za vojake Kristusove, ki nas z drugimi zakramenti krepi in poživlja? In če vidimo, da jo drugi zaničujejo, zasramujejo, napadajo, se hočemo mi pa še z večjo ljubeznijo in vdanostjo okleniti te svoje matere — sv. Cerkve.

O sv. Cerkev, verujemo v te!

O sv. Cerkev, upamo v te!

O sv. Cerkev, ljubimo te!

Vodi nas in blagoslavljal nas in vse naše delo!

Viri naše moči

Z veseljem se odzovem Vašemu povabilu, da Vam za slavnostno številko »Kresa« napišem nekaj o naši fantovski organizaciji. Zveza fantovskih odsekov je danes že velika, močna. Gotovo pa je njena volja in njen namen, da postane še večja, še močnejša. Čim večja bo namreč ta organizacija, tem več slovenskih fantov bo deležnih onih dobrin, ki jih ta organizacija daje svojim članom. Zato smatram za primerno, da nekaj napišem o virih, iz katerih organizacija more črpati svojo moč, svojo veličino, pa tudi pogoje za nadaljni obstoj.

1. Zvestoba načelom.

Najmočnejši vir za moč in uspeh organizacije je zvestoba načelom, zvestoba postavljenemu cilju organizacije. Zveza fantovskih odsekov si je postavila vzvišene pa tudi zelo obsežne naloge, da skrbi za нравno, umsko in telesno vzgojo članov in za poglobitev narodnega, državnega in socialnega mišljenja in razumevanja. Nравno, umsko in telesno vzgojo članov vrši Zveza po katoliških načelih. Zato je velike važnosti, da vse edinice te velike organizacije pa tudi vsi njeni člani zvesto vztrajajo na načelih, ki so podlaga njihovega dela. Vse življenje članov, zasebno in javno, mora biti tako uravnano, da je v skladu z načeli organizacije. Kdor je član organizacije, pa v zasebnem ali javnem življenju živi drugače, kakor mu velevalo načela organizacije, s tem kaže nezvestobo do načel organizacije in do organizacije same.

Načela, kakor so postavljena v pravih, pomenijo ustavo organizacije, njen temeljni zakon. Vse delovanje organizacije mora biti strogo v skladu s postavljenimi načeli. S tega vidika gledano predstavljajo pravila idejni temelj organizacije, na katerega se je vedno in vedno ozirati pri vsem delu, kakor se krmlar na ladji vedno in vedno ozira na kompas, da ohrani smer, da se približa cilju.

Zato se je ponovno v zgodovini velikih in tudi največjih organizacij, bodisi kulturnih, verskih ali celo političnih, ponavljal klic: »Nazaj k pravilom!« Mnoge organizacije, ki so opešale, ker so izpustile iz vidika svoj namen in svoja načela, so se zopet opomogle in so zaživele v novem

močnem življenju, ko so stopili na njihovo čelo močni reformatorji s klicem: »Nazaj k pravilom!«. Zgodovina nam torej potrjuje, da je življenje in moč organizacije v popolni zavisnosti od tega, ali je organizacija v svojem delu zvesta postavljenim načelom.

V pravih so torej zapisana temeljna načela organizacije, ki naj tisoče, deset-tisoče članov organizacije brez ozira na krajevno oddaljenost, brez ozira na časovni razstoj, vodijo enotno za istim, za skupnim velikim ciljem. Če pravila vsebujejo poleg tega še tudi gotove predpise za društveno življenje, seveda tudi to organizaciji ne škoduje. Nasprotno, tudi taki predpisi pravil, ki niso načelnega, ampak čisto organizatoričnega značaja, so potrebni za življenje organizacije. To so predpisi o članstvu, o občnem zboru, o odboru, o nadzorstvu, o gmotnih sredstvih organizacije, o razdružitvi itd. To so sicer formalni predpisi, ki z idejno smerjo organizacije nimajo nič skupnega, ki so pa vendar za življenje potrebni v toliko, ker urejujejo in določajo, kako organizacija po svojih opravnih deluje.

2. Disciplina.

Drugi izvor moči za organizacijo je disciplina. O disciplini se je mnogo pisalo.

Bil je čas, ko so orlovsko organizacijo radi discipline napadali, ko so disciplino smešili. In vendar je treba odkrito priznati, da je bila orlovska organizacija močna in velika ravno po disciplini, ki je vladala v njenih vrstah.

O disciplini vlada marsikje napačno mnenje, da je to pritisk in sila, ki ovira svoboden polet in razmah, ki jemlje mladim sposobnim močem silo in udarnost. To je napačno gledanje discipline. Disciplina pri organizaciji katoliške slovenske mladine izvira ravno iz poznanja in svobodne odločitve poedinca, da se mora podrediti skupnosti in odreči osebnim interesom ravno zato, da bo skupnost močna in da pridejo koristi skupnosti do veljave. Taka je disciplina članov, ki so po svobodni odločitvi stopili v organizacijo in ki uvidevajo, da je za življenje te organizacije disciplina neobhodna. Podređitev vseh članov omogoča, da organizacija lepo uspeva, da je trdna in močna kakor je trdna in močna v železo-betonu zgrajena stavba.

Govori se o disciplini tudi tam, kjer vlada samo strah pred posledicami, samo strah pred kaznijo. Naša disciplina temelji na spoznanju, ne na strahu. Disciplinarnost v naši organizaciji je disciplina svobodne volje, a ne disciplina sile. Kakor se je član svobodno odločil, da vstopi v organizacijo, tako se je tudi svobodno podvrgel disciplini v organizaciji. Če mu je disciplina pretežka, če ni pripravljen žrtvovati svoje osebne interese radi skupnosti, so mu odprta vrata in vsak čas lahko svobodno izstopi, kakor je le po svobodni odločitvi vstopil. Pri naši organizaciji ni terorja.

Disciplino so zlasti skušali smešiti nasprotniki s skrajne levice. Toda treba je jasno in določno pribiti, da oni smešijo in napadajo disciplino le v katoliških vrstah, dočim v svojih vrstah zahtevajo disciplino, kakršne ne pozna nobena druga organizacija. Njihova disciplina zahteva, da jim je pripadnik predan, zvest celo za ceno življenja. Oni ne poznajo več svobodne odločitve, svobodnega izstopa iz organizacije, oni zahtevajo zvestobo organizaciji in načelom pod pretnjo smrti. Zato je žalostno, da se celo v naših vrstah najdejo ljudje, ki govorijo proti disciplini ali jo smešijo, pa ne vidijo, da je to spretna igra nasprotnikov, da bi naša organizacija vsled zrahljane discipline izgubila svojo moč in udarnost ali celo razpadla.

Če oni zahtevajo disciplino za svoje materialistične cilje, jo moramo tem bolj zahtevati mi za svoje duhovne cilje, ko nam ne gre samo za to življenje, ampak nam gre tudi za neumrjočo dušo, za večnost. Ne dajmo se torej begati! Izvajajmo tudi v naših vrstah radi visokih ciljev naše organizacije strogo disciplino, da bo na njej naša organizacija postajala vedno močnejša, vedno večja.

3. Izpolnjevanje dolžnosti.

Tretji izvor moči za organizacijo je izpolnjevanje dolžnosti. Organizacija sicer stoji na načelu svobodne odločitve. Toda kdor se je odločil in vstopil, mora točno izpolnjevati dolžnosti tako, da delo organizacije ne trpi radi neizpolnjevanja dolžnosti.

Organizacija ni igrača. Resnost organizacije je najbolj v tem, da se res dosledno in vztrajno dela za postavljeni cilj. Organizacija mora skrbeti za svoj ugled.

Ugled pa bo uživala organizacija le tedaj, če je vsak član na svojem mestu. Če vsak član izpolnjuje to, kar mu je organizacija naložila.

Mnogokrat se smatra, da je ena ali druga funkcija v organizaciji čast. To pa ni pravilno. Funkcija v organizaciji je dolžnost in šele, kdor je dolžnost točno izpolnil, zasluži čast.

Zato se pa tudi postavitev opravnikov v odbor, v vaditeljski zbor, za načelnika itd. mora vršiti le z vidika, da-li imajo dotični člani sposobnost in voljo, da bodo na mestu, na katero so postavljeni, svojo dolžnost izvrševali tako, da bo organizacija od tega imela koristi.

So tudi organizacije, ki so si postavile za cilj, da svojim članom poskrbijo zabavo, razvedrilo. Pri takih izpolnjevanje dolžnosti mogoče ni tako važno, dasi je tudi za dosego postavljenega cilja potrebno. Naša fantovska organizacija pa je

vzgojna organizacija, ona hoče člane npravno, umsko in telesno vzgajati, da bodo dobri državljani, dobri verniki, dobri člani družinske, srenjske in farne skupnosti. Za tako vzgojo pa je potrebno, da jih predvsem navaja k točnemu izpolnjevanju dolžnosti. Točno mora izpolnjevati dolžnost poedini član, da obiskuje točno fantovske večere, telovadne sestanke, občne zборе. Še bolj točno pa morajo izvrševati dolžnost vsi opravniki odseka, ker so oni zgled članom in ker se člani na njih lahko naučijo ali dobro ali slabo.

Smatral sem za potrebno, da napišem o virih moči in veličine ravno za te dni, ko organizacija s svojim največjim javnim nastopom hoče pokazati moč in veličino. Zdi se mi pripraven čas radi tega, ker je vendar cilj naše organizacije ta, da zajame vso slovensko mladino, da postane občeslovenska organizacija. Zato pa potrebuje jasnosti o virih, iz katerih poteka njena moč in veličina.

Dr. Capuder Karel:

Pred tridesetimi leti na Goriškem

V drugi polovici prvega desetletja se je javno življenje na Goriškem še posebno razgibalo. Živahno so delali v politiki, gospodarstvu in prosveti. Slovenska krščansko socialna zveza v Gorici je v živahnih stikih z Ljubljano in voditeljem dr. J. E. Krekom razvila veliko delavnost. Nova prosvetna društva so se ustanovljala, stara poživila. V Gorici je delovala skupina prosvetnih delavcev, ki so nedeljo za nedeljo hodili po deželi, govorili na ustanovnih občnih zborih in predavali. Mladi in stari so se zbirali na teh zhodih in zborih.

Tedaj je prišla v Gorico vest, da se za mladino snujejo posebne mladinske telovadne organizacije. Pri tem seveda Goriška ni smela zaostati. Že sam živahni južni temperament našega ljudstva ob Soči, v vipavskem rajju, v sončnih Brdih, na kršnem Krasu, pa tudi gori po Tolminskem in drugih predelih tega prelepega dela naše slovenske zemlje je silil organizirati mladino. V Gorici je primanjkovalo izurjenih delavcev za to novo organizacijo. Na pomoč je prišel naš živahni Jernej Kopač, ki je v svojo svečarno sprejel za pomočnika izurjenega telovadca L. Puharja iz Kranja. Ta je prevzel mesto načelnika v telovadnem odseku v Gorici. K telovadbi smo se zbirali v dvorani »Cen-

tral« na Verdijevem tekališču. Bili smo najrazličnejši mladci. Poleg odvetniškega kandidata, urednika, suplenta, čevljar-skega pomočnika, so stali v vrsti tudi dijaki. V »Slovenskem narodu« je nekdo celo v uvodnem članku ovadil, da se profesor pri telovadbi tika s svojimi učenci in da tak profesor vendar ne more pravično ocenjevati svojih dijakov. Tedanji goriški gimnazijski ravnatelj dobrohotni Simzig se na to namigavanje ni prav nič oziral, čeprav mu je bila tista številka »Slov. Naroda« posebej poslana.

Po zgledu Gorice in s sodelovanjem goriškega odseka so se hitro ustanovljali odseki po deželi. Prav živahni so bili Mirenci in Števerjanci. V delavski Podgori, kjer je duše pasel C. M. Vuga, je tedanji uradnik v papirnici Kukovec kmalu zbral naraščaj, ga dobro izvežbal in vodil na izlete v Brda ter tam navduševal mladino, da se je zmerom bolj zanimala za telovadbo.

Tudi dekleta so hotela telovaditi. Ko je bil znameniti občni zbor Zveze telovadnih odsekov l. 1909. v Bohinjski Bistrici, je na tem občnem zboru, ko je telovadna organizacija dobila ime Orel, bila Goriška prav dobro zastopana. Tudi Zveza Orlov je pri delu na Goriškem pridno pomagala. Zvezni načelnik Vojteh Jeločnik

je pogosto prihajal na Goriško na tečaje in večje prireditve n. pr. v Solkan in Miren.

Ob priliki nastopa v Mirnem so posebno pozornost v Gorici vzbudili Orli iz Števerjana, ki so korakali skozi mesto od pevmskega mostu čez Sočo po cesti in Verdijevem tekališču na zbirališče v »Central« z veliko slovensko trobojnico, ki so jo smatrali Lahji (zlasti iredentisti) za izzivanje. Zaradi slovenske trobojnice so se po mestu večkrat zgodili hudi spopadi. Ob tisti priliki pa si ni nihče upal

Češka orlica

napasti Orlov, ki so v vzornem redu pogumno nosili zastavo skozi Gorico.

Delo v telovadnicah in pri javnih nastopih, pri katerih je takrat zlasti veliko zanimanja vzbujala lepa igra z meči »moreška«, je zelo razgibalo goriško mladino. Z vsem ognjem so se oklenili mladi fantje pa tudi dekleta svoje organizacije, ki je s telovadbo skrbela za lepoto telesa, z izobrazbo in vzgojo po krščanskih načelih pa za lepoto duše.

V Gorici se je pojavila misel, da je poleg telovadbe pri Orlu treba poskrbeti tudi za vojaško izobrazbo, saj nam je avstrijska kosarna pokvarila marsikakega dobrega fanta. Goriška Kršč. soc. zveza je piscu teh vrstic naročila, naj izdela pravila za strelske odseke. Tudi na nekem tečaju SKSZ v Ljubljani je isti imel referat o strelskih odsekih. Bili pa so

pomisleki glede organizacije teh odsekov in izvedbe strelskih vaj, ker bi mogla s tem avstrijska vojaška oblast dobiti preveč vpliva na organizacijo, česar že zaradi neodvisnosti organizacije nikakor nismo želeli. Zato tudi do te organizacije ni prišlo.

Ko sem te dni na trgu v Vipavi gledal dečke okoli desetih let vaditi z lesenimi puškami — malo večje fantiče pa s pravi puškami, in videl, kako strumno so korakali in s kakšno vnemo so na tujo komando delali razne vaje, sem bil še bolj

Češki orel

prepričan, da mlade dečke tisti hitro pridobi, kdor računa z njihovim naravnim nagonom, ki se izraža v vojaških vajah, korakanju, uniformi, vajah s puško in orožjem. Po taktu melodije:

»Mi smo vojaki korenjaki,
kako nas gledajo ljudje,«

bodo dečki zmerom najrajši razkazovali svoje mlade moči, svoje spretnosti in sposobnosti. Ali je to tam doli proti nam, njihovim bratom? Ne! Nad vsemi mejami, nad vso politiko je krvna vez, je zavest narodne skupnosti, zavest skupne preteklosti.

To, kar se je pred tridesetimi leti in tudi prej delalo po Goriškem, je pustilo svoje sledi v dušah tamošnjih slovenskih mož in žena, sedaj očetov in mater, in od teh bo prejel narodno zavest tudi sedanji in prihodnji rod.

Obvezna telesna vzgoja in ZFO

Naj se na tem mestu na kratko dotaknem odnosa ZFO do novega zakona o telesni vzgoji naroda. Minister za telesno vzgojo naroda g. dr. Vekoslav Miletič je ponovno apeliral na vse organizacije in na občine, da bi po svojih močeh pospešile izvajanje zakona. Vodstvo ZFO je takoj ponudilo ministru svojo pomoč s tem, da je izjavilo, da se bo telovadba slovenskih fantov gojila v duhu zakona o obvezni telesni vzgoji. Tudi je ZFO dala povsod, kjer je bilo potrebno, svoje najboljše vaditelje na razpolago. Posebno hvaležno nalogo pa bodo lahko opravljali starejši člani ZFO, ki imajo vpliv na občinske odbore po širni Sloveniji. Njihovo

delo bo propagandno. Županom in občinskimi odborniki bodo razložili potrebo in koristi novega zakona. Razen tega jih bodo skušali pridobiti za to, da bo odstopila vsaka občina potrebno zemljišče, ki se naj uredi v telovadišče za potrebe nedeljskih tečajev in privatnih organizacij.

Kot dobri verniki bodo fantje ZFO zlasti pazili na to, da se strogo izvajajo čl. 3. Uredbe, ki zahteva takšno ureditev tečajev, da bodo obvezniki nemoteno opravili svoje verske dolžnosti.

Minister dr. Miletič gleda s polnim zupanjem na ZFO in je prepričan, da bodo slovenski fantje iskreno pomagali pri izvedbi obvezne telesne vzgoje naroda.

D. Ulaga.

Jože Hvale:

Pot v Beograd - Pokroviteljstvo Kraljevski pozdravi

Takoj po ustanovitvi naše fantovske organizacije je bila izražena splošna želja, zlasti so jo izrazili oni, ki imajo opravka v organizaciji na polju telesne kulture, da moramo čimprej organizirati v Ljubljani veliko mednarodno mladinsko prireditev, združeno z javnimi telovadnimi in

športnimi nastopi, akademijami, igrami in tekmami, skratka, kjer naj se pokaže vzgoja poverjene nam mladine, predvsem v telesno-kulturnem pogledu.

Zavedajoč se velikega pomena take prireditve, želje po Mednarodnem mladinskem taboru v Ljubljani ni bilo treba ponavljati, kajti vajeni dela in s krepko podporo zvestih, požrtvovalnih delavcev v naši vzgojni in telesno-kulturni fantovski organizaciji, smo takoj zagrabili za delo in še lansko leto sklenili, da bo letošnji delovni program ZFO takojšnja organizacija prvega Mednarodnega mladinskega tabora, ki bo v času od 26. do 29. junija 1938 v Ljubljani.

Ker dela fantovska organizacija med narodom natančno in po načrtu, seje in žanje na globoko in široko, in to z vidnim uspehom, je bilo takoj jasno, da bo taka prireditev za Ljubljano nekaj edinstvenega, zlasti še tedaj, ko so obljubile svojo številno udeležbo na ljubljanskem taboru skoro vse sorodne nam organizacije iz Evrope.

Glede na to, da so vse take prireditve v zamejstvu zmerom pod pokroviteljstvom najvišjih državnih in cerkvenih poglavarjev, smo tudi mi za naš prvi Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani sklenili, da prosimo za pokroviteljstvo najvišjega

predstavnik v naši državi Jugoslaviji, Nj. Vel. kralja Petra II.

Kot za uvod za zaprošeno avdijenco na dvoru glede pokroviteljstva smo informirali maršalat dvora v Beogradu o pripravah za ljubljanski mednarodni tabor, o programu in udeležbi zamejcev. Z dr. Žitkom, predsednikom fantovske organizacije, pa sva bila 29. aprila t. l. ob sedmih zvečer na Bledu v avdijenci pri predsedniku kraljevske vlade dr. Milanu Stojadinoviću, ki naju je zelo ljubeznivo sprejel, poslušal najine prošnje za fantovsko organizacijo, ki so v zvezi s taborom, se živo zanimal za sorodne organizacije v zamejstvu ter obljubil vso svojo pomoč. Sklep in rezultat najine avdijence na Bledu je bil, da se čimprej pripraviva maršalatu dvora v Beogradu in zaprosiva za sprejem na najvišjem mestu radi protektorata.

In res! V torek, 3. marca t. l., odpotujeva z večernim vlakom v Beograd, kamor sva srečno prispela 4. maja, še pred osmo uro zjutraj. Dr. Žitko se je »utaboril« v hotelu Praga, najbolj pripravnem kraju sredi mesta, jaz pa pri svojem svaku onstran Kalemegdana v bližini pančevskega mostu, vendar tako, da sva bila za primer nujnosti lahko ves čas v medsebojni telefonski zvezi. Še isti dan dopoldne sva obiskala kabinet ministra dr. Kreka, kjer sva se podrobno informirala o stanju vseh, do tedaj vloženih naših prošenj, in tozadevno intervenirala.

Ker je bila najina vozovnica za brzovlak vezana na 50% popust, sva obiskala popoldne beograjski velesesem, ki se razprostira na velikem prostoru onkraj zemunskega mostu. Zanimivosti velesesjma so v velikih pavilijonih, ki so vsi zidani. Nekatero državo, kakor na primer Češko-slovaška, Italija, Madjarska, Rumunija itd. imajo svoje lastne razkošno zidane paviljone.

Popoldne ob petih sva bila ljubeznivo sprejeta pri velikem prijatelju naše organizacije ministru dr. Mihi Kreku, kjer smo se podrobno pogovorili o organizaciji, pa tudi o taboru in drugih aktualnostih.

Četrtek, dne 5. maja, je bil določen za intervencije pri raznih gg. ministrih; imele pa sva nekoliko »smole«, ker sta bila službeno odsotna kar dva ministra, in sicer prometni dr. Spaho in telesno-vzgojni dr. Miletić. Po opravljenih intervencijah sva opoldne obiskala italijansko razstavo portretov vseh stoletij, ki je v prostorih dvora — muzej Nj. Vis. kneza Pavla — nad prostori dvornega maršalata.

Dr. Korošec, voditelj slovenskega naroda, bivši ministrski predsednik, ki vodi danes že tretje leto v državi najvažnejše ministrstvo za notranje zadeve, največji prijatelj slovenske mladine, naju je kljub temu, da je tedaj vodil sam osebno štiri ministrstva, — zastopal je odsotnega predsednika vlade, zunanjega ministra in ministra za promet — sprejel v četrtek zvečer ob pol šestih in si dal razložiti delo naše organizacije, obseg prvega Mednarodnega mladinskega tabora v Ljubljani in vsega, kar je s tem v zvezi. Čudila sva se izredno svežemu spominu v nekih stvarih, za katere se je voditelj slovenskega naroda informiral do potankosti. Po zagotovitvi vse svoje pomoči pošteni krščanski mladini, ki mu je tako pri srcu, in po nasvetih, vrednih zlata, sva se nad vse pristrčno poslovila od tega moža, državnika svetovnega slovesa, nato pa pohitela na maršalat dvora, da zadostiva vsem predpisom glede sprejema v avdijenco, ki naj bi bila že takoj naslednji dan, t. j. v petek.

Na maršalatu dvora sva se vpisala za: **Zveza fantovskih odsekov v Ljubljani**, v tri velike, kakor »mašne bukve«, elegantno vezane, s kraljevsko krono okrašene knjige. Ena od teh knjig je za Nj. Vel. kralja Petra II., druga za Nj. Vis. kneza namestnika Pavla in tretja za maršalat dvora.

Naslednji dan, v petek 6. maja dopoldne nama je bila sporočena vesela novica, da bova imela ta dan priliko obrazložiti svoje prošnje kar v dveh avdijencah, in sicer dopoldne ob 11.30 pri vojnem ministru armad. generalu Ljubomiru Mariću, zvečer ob sedmih pa na Dedinju v Belem dvoru pri Nj. Vis. knezu namestniku Pavlu.

Takoj po tem obvestilu sva morala sporočiti maršalatu dvora najin natančen naslov, in sicer radi tega, da sva sploh mogla priti na Dedinje v Beli dvor. Tjakaj namreč ni mogoče priti še ali z lastnim avtomobilom, ker pusti straža v prostore dvora le one osebe, ki jih pripelje tjakaj dvorni avto. Taki so predpisi. Vsako osebo torej, ki ji je določena avdijenca na dvoru, pride osebno iskat uradnik dvora z dvornim avtomobilom na dom, po avdijenci pa vsakega zopet z istim vozilom odpelje nazaj.

Ni lahko priti na dvor. Po vpisu in prijavi na maršalatu iščejo tamkaj za vsakega natančnih informacij o osebah, ki žele biti sprejete v avdijenco, dalje o stva-

reh, oziroma zanesljivosti prošelj, ki naj bodo predmet razgovora na najvišjem mestu itd. Vse te informacije so bile za naju kmalu ugotovljene, za kar gre predvsem zahvala našima gg. ministroma dr. Korošcu in dr. Kreku.

Ob 11.20 sva odšla v vojno ministrstvo, se predstavila službujočemu generalu, ki naju je najavil g. vojnemu ministru. V čakalnici sva občudovala krasne zgodovinske oljnatne slike, predstavljajoče razne vojne prizore itd.

Natančno ob 11.30 — res vojaška natančnost! —, kakor je bilo napovedano, naju je sprejel v svoji delovni sobi, krasni dvorani, kjer se zbirajo vse niti državne obrambe, vojni minister armadni general Ljubomir Marić. Z veliko pozornostjo je poslušal poročilo o delu in stanju naše fantovske organizacije, o pripravah in obsegu prvega Mednarodnega mladinskega tabora v Ljubljani in obljubil vso svojo pomoč in stvarih, za katere sva ga prosila. G. vojni minister je pri tej priliki poudaril, da je vojska vzvišena nad vsemi in da je ravno to odlika naše hrabre narodne vojske, ki jo drži na tako visoki in odlični stopnji. Zelo pristrčno smo se poslovali, želeč vso srečo pri skupnem delu za našo veliko in močno Jugoslavijo.

Popoldne natančno ob 6.30 naju je obiskal v hotelu Praga uradnik maršalata ter takoj po legitimiranju povabil v dvorni avto. Oddrveli smo mimo palač raznih ministrstev po lepi asfaltirani cesti, obrobjeni z visokimi topoli, mimo krasnih vil in vrtov, in brzeli 15 minut proti Dedinju. Je to krasna okolica, podobna radi valovitega terena in slikovitosti krajem v naši ožji domovini. V prostorih na prijaznem griču s krasnim razgledom proti Beogradu na Avalo in pogledom v notranjost slikovite okolice prebiva naša kraljevska družina.

Hitimo v zaprtem avtomobilu mimo prvih straž, ki spoštljivo pozdravljajo. V neposredni bližini zagledamo Beli dvor s kraljevsko zastavo, kamor sva namenjena, in še nekaj trenutkov, pa smo na cilju.

Pri vходу v dvor stojita v stavu »mirno« dva izbrana gardista, prava orjaka, gotovo najmanj 2 m visoka, in za čuda — popolnoma neoborožena. V dvorni veži naju je zelo prijazno sprejel službujoči polkovnik ter takoj nato odpeljal v čakalnico, kjer sva se za trenutek pomudila, občudovala skozi okno krasno urejene vrtove in okolico Belega dvora ter zbrala še enkrat vse misli, ki jih bo treba podati v besedi na najvišjem mestu.

Natančno ob sedmih, kakor je bilo napovedano, naju prosi že omenjeni službujoči polkovnik, da vstopiva, ker naju Nj. Vis. knez namestnik Pavle že pričakuje.

Nj. Vis. knez namestnik Pavle naju je sprejel nad vse prijazno, poslušal veselega obraza in pozorno vdanostne izjave ljubezni in zvestobe mladine Nj. Vel. kralju Petru II., Nj. Vis. namestniku knezu Pavlu, kakor tudi vsemu kraljevskemu domu. »Visočanstvo«, je nadaljeval dr. Žitko, »pri tej priliki prosimo, da sprejme Nj. Vel. kralj Peter II. pokroviteljstvo nad našim Mednarodnim mladinskim taborom, in Vas, Vis. knez namestnik, da se na glavni dan prireditve, dne 29. junija t. l., tega mladinskega tabora osebno udeležite z visoko spoštovano gospo soprogo kneginjo Olgo.«

Za te vdanostne izjave, ki mu jih je v imenu fantovske zveze tolmačil predsednik dr. Žitko, se je Nj. Vis. knez namestnik Pavle vidno vzradoščen zahvaljeval, nato pa naju spremil na drugo stran velike sobe in ponudil na foteljih vsakemu svoj prostor.

Razvil se je zelo pristrčen pogovor o stanju in napredku fantovske organizacije, o pripravah za prvi Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani, pri katerem se je Nj. Vis. knez namestnik predvsem zanimal za stanovanjsko vprašanje in za odbor, ki te priprave vodi. Na pojasnilo dr. Žitka, da sem jaz predsednik tega pripravljalnega odbora, izjavi Nj. Vis. knez namestnik Pavle proti meni: »No, potem boste pa vi tisti, ki boste pri tej prireditvi imeli največ dela.« Dalje smo govorili o udeležbi zamejcev pri tej prireditvi, o naravnih krasotah Slovenije, Brda in njege okolice, ki je knezu očitno tako zelo pri srcu, da komaj, komaj čaka, kakor se je izrazil, onih trenutkov, ko bo mogel svoj prosti čas zopet v miru preživeti pod toliko zaželjenimi in vzljubljenimi planinami naše Gorenjske. Skoro zavidal je prebivalce mesta Kranja in vse tamkajšnje okolice, ki so tako srečni, da žive na tako zdravem kraju. Nato pa je Nj. Vis. knez namestnik Pavle izjavil, da je Nj. Vel. kralj Peter II. blagovolil sprejeti pokroviteljstvo nad našim taborom, on sam pa, da se bo tabora tudi osebno udeležil. Zadržati bi ga mogli le važni državni posli.

Na izrečno vprašanje dr. Žitka, če smemo to izredno priznanje in čast naši fantovski organizaciji, da je namreč blagovolil sprejeti Nj. Vel. kralj Peter II. pokroviteljstvo nad našim taborom, objaviti tudi v listih, je dovolil Nj. Vis. knez namest-

nik Pavle, da to lahko brez nadaljnega takoj storimo, poleg tega pa je pripomnil in dodal še to: »In pozdravite vso mladino, vse fante v Zvezi fantovskih odsekov.«

Izredno dobre volje in z nasmehom nama je stisnil desnico. želeč vso srečo, nar kar smo se prisrčno poslovili.

Vstopiva zopet v dvorni avto, ki naju kakor »na perotih« vodi nazaj po istih potih v Beograd, vsa srečna in vesela, da sva za fantovsko organizacijo in za vse njeno delo dosegla tako visoko čast in priznanje.

Veselo vest sporočiva takoj telefonično v Ljubljano, od tu pa se je kakor blisk razširila po vsi deželi v zadnjo gorsko kočo. Visoko odlikovanje, katerega je z najvišjim priznanjem našega dela, s pokroviteljstvom Nj. Vel. kralja Petra II. za naš prvi Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani prejela fantovska organizacija, je bilo sprejeto pri vsi mladini z velikim veseljem.

Priznanje delu in počeščenje z najvišjega mesta je za fantovsko organizacijo odlika, ki jo bomo vrnili z globokim spoštovanjem, zvestobo in ljubeznijo zopet tja, kjer smo jo prejeli, na najvišje mesto v oni obliki in z onim delom v naši organizaciji, katerega opravljamo že od početka in katerega cilj je velika, močna, srečna in svobodna domovina Jugoslavija!

Ljubljana, kulturno središče vseh Slovencev, bo v dneh prvega Mednarodnega mladinskega tabora od 26. do 29. junija t. l. pozdravila v svoji sredi zelo številne in odlične goste, tako domače, kakor tudi one iz zamejstva, vsem na čelu pa Njegovu Visočanstvo kneza Pavla, zastopnika pokrovitelja našega tabora Nj. Vel. kralja Petra II.

V onih dneh bo vsa naša mladina pa tudi številna mladina drugih kulturnih narodov Evrope prihajala v Ljubljano iz vseh delov naše lepe domovine, polna hvaležnosti v svojih mladih srcih do visokega pokrovitelja, najvišjega predstavnika države, v polni zavesti in prepričanju, da je storila svojo dolžnost, svoje poslanstvo, katero opravlja s poštenim delom, ljubeznijo do svojega bližnjega, bratstvom, žrtvovanjem samega sebe za skupnost, za Križ častni, svobodo zlato, za srečno, zadovoljivo in lepo našo domovino, veliko in močno Jugoslavijo.

To delo in te lastnosti naše mladine vrača tebi, visoko spoštovani zastopnik kralja Petra II., vsa naša mladina, skupno z mednarodno mladino v globoki hvaležnosti, spoštovanju in zvestobi za visoko priznanje in počeščenje.

Bog živi našega pokrovitelja Nj. Vel. kralja Petra II.! Bog živi Nj. Vis. kneza namestnika Pavla! Bog živi vso pošteno našo mladino!

Bog

Jože Cukale

*Od hrepenenja razprostrtih rok
sem planil v svet,
ki se mi v hipu je izmaknil,
zato obupan sem roke v svoj žep potaknil
in sklonil glavo užaljeni otrok.*

*A nekdo mi tedaj je dvignil glavo
kot oče ali mati — bil je Bog,
ki dal mi je v zameno boljši svet ...*

Ivo Kermavner:

Telovadba in šport ZFO

Dandanes si mladinske organizacije brez telesnih vaj ne moremo misliti. Celo take mladinske organizacije, ki so bile ustanovljene v posebne namene in za druge cilje, včasih celo nasprotno telovadbi in športu, zmerom bolj spoznavajo, da brez telesnih vaj, brez gibanja pri mladini dandanes ne gre. Današnja mladina je pač taka, da hoče tudi telesnega razvedrila, hoče sonca in zraka. Poleg tega pa živimo v dobi, ki nam zmerom kaj novega prinaša, polno je modnih novosti, med katerimi je mnogo slabega, nekaj pa tudi dobrega. In če je kaj dobrega prinesla moderna doba, smelo lahko trdimo, da so telesne vaje, telovadba in šport one pridobitve povojne dobe, ki jih lahko prištevamo med najkoristnejše panoge človekovega udejstvovanja.

Gotovo, da naša fantovska organizacija ni mogla preko telesnih vaj, temveč jih je uvrstila v svoj obširni program in jim odmerila odlično mesto v naši organizaciji. Priznala je veliko potrebo in pomen telovadbe in športa in zato se prizadeva, da nimamo polovičarskih odsekov, ki bi se samo enostransko udejevali, ampak zmerom in povsod zahteva od svojega članstva, da se udejevali in prosvetno i telesno. To je v današnji nemirni dobi bolj potrebno kakor prej, zlasti ker so se vsi narodi okrog nas z neverjetno silo vrgli na mladino, pri kateri hočejo in razširjajo telesne vaje. Namen takega udejstvovanja je dandanes marsikje drugačen, kakršnega dejansko imajo telesne vaje, vendar ne smemo prezreti dejstva, da tudi oni, ki zasledujejo drug cilj v telovadbi in športu, istočasno svoje dosežejo na zdravstvenem polju. In če je samo to doseženo, potem je prav, da mladina goji, in sicer dosti goji telovadbo in šport.

Svoječasno naša mladina, zlasti kmetška in delavska, ni poznala drugega kakor telovadbo. Nekoliko se je bavila še z lahko in težko atletiko, in to je bilo vse. V povojni dobi se je pa tudi šport začel razširjati po naših vaseh in danes imamo v naši fantovski organizaciji poleg dobrih telovadcev tudi lepo število prvovrstnih smučarjev, lahkoatletov in igralcev v odbojki. In tudi plavanje prodira počasi v naše vrste tako, da lahko trdimo, da go-

jimo vse važnejše panoge telesnih vaj. Pri tem seveda ne bomo ostali, ampak bomo takoj, kakor hitro se bo pokazala širša zahteva ali potreba, uvrstili nove panoge tudi v naš tekmovalni program. Morda bi bilo dobro, da si podrobneje ogledamo panoge telesnih vaj, ki jih trenotno gojimo. Začnimo kar pri telovadbi, ki jo vsi najbolj poznamo, najdlje gojimo in ki tvori in bo tvorila tudi v bodoče hrbtenico vsega našega telesnovzgojnega delovanja.

Kadar se govori o telovadbi, se dostikrat misli pri tem samo na orodne vaje. To je pogrešno, kajti pojem telovadbe je tako obširen, da bi lahko imenovali ves šport telovadbo. V ožjem pomenu besede pa spadajo pod telovadbo razne proste in gimnastične vaje, vaje z orodjem in na orodju, talna telovadba in naravno orodne vaje. Obširno polje, kjer dobi vsak športnik potrebno podlago, je ravno v telovadbi, in tisti, ki hočejo dosežati kake posebne uspehe v športu, se telovadbe ne smejo izogniti. Pri naših fantih so najbolj priljubljene orodne vaje, ki so zelo

razširjene po naših odsekih in so že na zelo lepi stopnji. Naši mednarodni tekmovalci so že opetovano zadivili z njimi mednarodni svet in tudi danes je orodna telovadba naših najboljših na tako visoki stopnji, da smo lahko zadovoljni. Pred nekaj leti se je skoraj po vsem svetu pokazalo nekako nazadovanje na tem polju, ker so se našli nekateri nasprotniki orodne telovadbe, ki so s svojo propagando proti takemu načinu telesnega udejstvovanja dosegli, da je stvar popustila in se je mladina vrgla samo na šport. Zadnja leta pa so ravno v pogledu orodne telovadbe pokazala neverjeten napredek tako v kvantiteti kakor v kvaliteti. Še nikdar ni bilo toliko orodnih telovadcev na svetu kakor danes in še nikdar ni bila orodna telovadba na tako visoki stopnji kakor ravno v sedanjih časih. Naravnost bajne stvari vidimo danes na orodju, da se mora človek čuditi veliki iznajdljivosti telovadcev. Ko smo leta 1934. gledali v Budimpešti svetovne telovadne tekme, smo si rekli, da je s to tekmo dosežen višek. Dve leti kasneje na Berlinski olimpijadi so nam pa telovadci gladko zavrgli naša mnenja tako, da si danes človek ne upa drugega trditi, kakor da bo šla cela stvar kvišku. Kje se bo vse to ustavilo, ni mogoče prerokovati, ker je odprto preobširno polje v telovadnem pogledu. V istem pravcu napreduje telovadba tudi pri naši fantovski organizaciji. Če hočemo, da nas bodo upoštevali, če hočemo dosegati uspehe, moramo korakati s svetom.

Izredno se je razvila pri ZFO lahka atletika. Besedo imajo zaenkrat naši mladci (mladina od 13.—18. leta), toda prav v kratki dobi bodo ti atleti v članskih vrstah pomenili na lahkoatletskem polju v mednarodnem svetu toliko, kakor njihovi tovariši na orodju. V polnem razmahu je lahkoatletski šport pri naši mladini in krog te lepe športne panoge se zmerom bolj širi. Škoda je le, da ga ne

morejo povsod tako gojiti, kakor bi ga radi, ker je lahka atletika vezana na letne čase in na prostor. Povsod tam, kjer imajo na razpolago tekališče in skakalnice, pa bo ta šport že v najbližji bodočnosti pokazal lep napredek.

Smučarski šport je v naši fantovski organizaciji dosegel visoko stopnjo. To so nam pokazale naše prve tekme v mesecu februarju na Črnem vrhu in v Planici. Zaenkrat imamo v svojih vrstah odlične smučarje za alpske discipline, vendar so prav dobri nekateri naši člani tudi v tekih in skokih. S primernimi treningi in tečaji bomo tudi to najlepšo zimsko športno panogo razširili med vsem članstvom, ki ima količkaj prilike za gojitev tega zdravega športa, in bomo dvignili kader naših najboljših smučarjev.

Plavanje je še v povojih. Toda vkljub temu se že kažejo obrisi in naša prva naloga sedaj bo, da tudi tej športni panogi posvetimo potrebno pozornost in izvedemo v toku prihodnjega leta prve tekme ZFO. Zaenkrat delamo še načrte, katere bomo še to poletje sporočili vsem onim odsekom, ki imajo količkaj priložnosti za plavalni šport.

Odbojko že poznamo in tudi precj je že razširjena, med našimi fanti. Tekme na taboru bodo pokazale našo višino in ta bo potem merodajna za nadaljnje delovanje v tej lepi igri z žogo. Vsekakor pa bomo gledali, da se še razširi in izpopolni.

To bi bilo v glavnem naše delovanje na telesno-vzgojnem polju. Pri tem seveda ne bomo ostali, temveč bomo program telesnih vaj stalno izpopolnjevali po potrebah in zahtevah naših odsekov in časa. Kar pa že imamo, bomo skušali dvigniti na čim višjo stopnjo s tečaji in tekmami, ker naše geslo v telovadbi in športu ostane slej ko prej: Naprej, navzgor!

Veletrgovina čevljev domačega ročnega izdelka znamke „ORO“ in „ŽIRI“ razpošilja v vse kraje države

Matej Orehek

Obiščite!

zaloga čevljev z modnim in galanterijskim blagom
LJUBLJANA
Kolodvorska ulica 26

Anton Legat

špecerija, delikatesa,
zajutrkovalnica

LJUBLJANA

Miklošičeva 28

Telefon 33-95

Za fantovske kroje :

Sukno met.	86.-
srajca	45.-
pas	44.-
klobuk	32.-
nogavice	12.-
pero	4.-

**USE V PREDPISANI KVALITETI
IN V PREDPISANIH BARVAH!**

Sternecki

CELJE

**KOLESA
ŠIV.STROJI**

Kolesa od
Din 500.-
naprej

**RADIO-APARATI
MOTORJI**

najboljše in najce-
nejše le v trgovini

Splošne trgovske družbe z o.z.

Št. Vid nad Ljubljano

Pozor! ZVONOVE

ULIVAMO BRONASTE

vseh vrst in velikosti. - Izdelujemo motorne
brizgalne ter vse gasilske potrebščine in
vsakovrstne kompletne stroje. Uli-
vamo vse strojne dele iz sive
litine, bakra, aluminija itd.

Cena konkurenčna!

Kratki dobavi rok.

Se priporoča:

»ZVON« K. D.

ŠT. VID nad Ljubljano

Erika
NAUMANN

The Rex Co.

Ljubljana

Gradišče št. 10

Telefon št. 22-68

**FRAN
LUKIČ**

LJUBLJANA
STRITARJEVA UL. 9

KONFEKCIJA
za dame in gospode

OBLECITE SE!

ČASU PRIMERNO
DOBRO in POCENI

Največjo izbiro blaga za
obleke vseh vrst, **BLAGA ZA**
KROJE FANTOVSKIH OD-
SEKOV po zelo ugodni ceni
si oglejte ob prihodu v
Ljubljano v

MANUFAKTURI

NOVAK

Ljubljana — Kongresni trg
→ pri Nunski cerkvi ←

MANUFAKTURNA TRGOVINA ZAJC JOŠKO

LJUBLJANA - Nabrežje 20. sept.

Velika izbira volnenega blaga za moške
in ženske obleke. Vse vrste svile, cefirja,
šifona, oksforta, delena, flanelastih in
klotastih odej.

Navadne in svilnate šerpe in rute.

MISIJONSKA TISKARNA

DOMŽALE - GROBLJE

DOBRI ČASOPISI IN KNJIGE

Lepe tiskovine za pisarne in društva

Samozaložba in tisk za druge založbe

**Kaj
vse
dobite
pri
nas?**

**Use pletenine
Pleteno konfekcijo
Moško perilo
Damsko perilo
Kravate
Samoveznice
Nogavice
Rokavice
Namizne prte
Servijete
Kuhinjsko posodo
Porcelan**

**Steklo
Usnjene izdelke
Potne predmete
Športno opremo
Čevlje vseh vrst
Hišne čevlje
Otroške igrače
Linoleum
Toaletne predmete
Moško konfekcijo
Favorit kroje**

ANT. KRISPER - LJUBLJANA

Stritarjeva ulica 1-3

Mestni trg 36

J. C. MAYER

LJUBLJANA

STRITARJEVA ULICA

**se priporoča cenjenim
odjemalcem za nakup
vsakovrstnega manu-
fakturnega blaga**

ENGROS

DETAIL

Osnovana 1834